

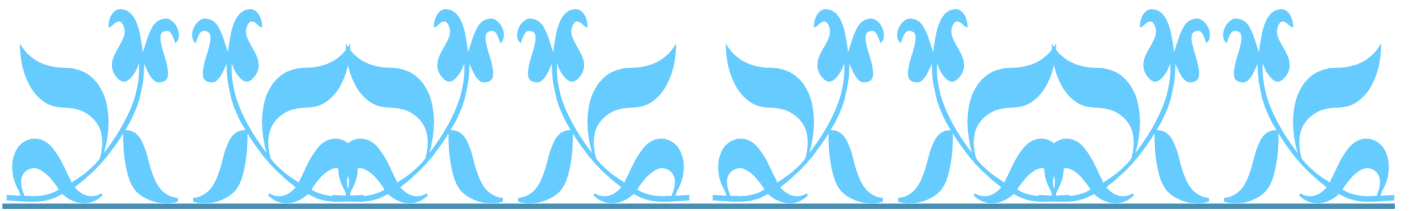

BILTEN DEVETOŠOLCEV

(2011-2020)

To je naša šola - OŠ Milana Šuštaršiča

Tone Pavček, Popotnik

Ko hodiš, pojdi zmeraj do konca.

Spomladi do rožne cvetice,
poleti do zrele pšenice,
jeseni do polne police,
pozimi do snežne kraljice,
v knjigi do zadnje vrstice,
v življenju do prave resnice,
a v sebi do rdečice
čez eno in drugo lice.

A če ne prideš ne prvič ne drugič
do krova in pravega kova,
poskusi
vnovič
in zopet
in znova.

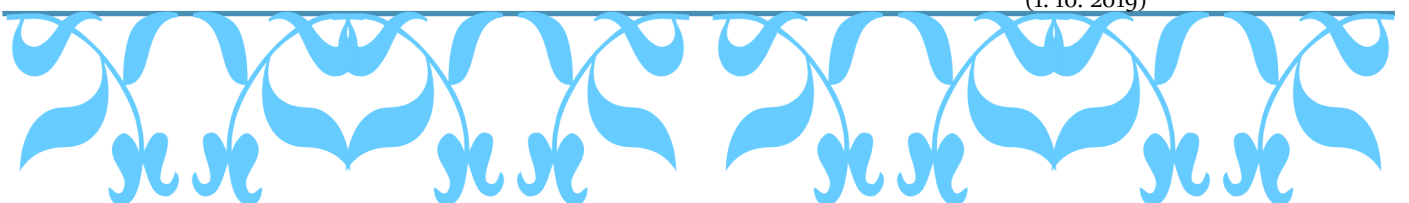
Javorniški Rovt
(26. 10. 2017)

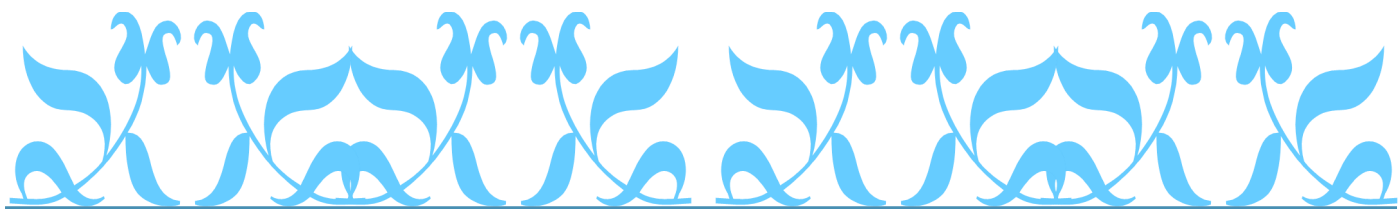

Češki Krumlov
(10. 10. 2019)

Ekскурzija v Posočje
(1. 10. 2019)

MAJHNI IN POVEZANI

9 LET ŠOLANJA = 36 ZMEDENIH GLAV

Tone Pavček v pesmi pravi, da ko hodiš, pojdi zmeraj do konca. Tako smo tudi mi prišli do konca našega šolanja na Osnovni šoli Milana Šuštaršiča.

Smo generacija, ki si jo boste zagotovo zapomnili po precej drugačni zaključitvi šole. Že marca smo namreč šolske klopi zamenjali za domače kavče in postelje ter za 9. tednov osebni stik zamenjali z virtualnim. Tudi naše slovo od osnovnošolskih klopi bo nekaj posebnega, saj smo se tudi ob zaključku leta morali hitro prilagoditi – tokrat vremenskim razmeram. Prepeto je s spomini in zahvalami – teh je namreč polno naše srce.

Od leta 2011 do leta 2020 smo po šolskih hodnikih stopali vsako leto v večjih copatih. Naši cilji so postali ostrejši, naše glave bolj bistre, sami pa odgovornejši in samostojnejši. Spletli smo nerazdružljive prijateljske vezi, ki upamo, da bodo ostale trdne še dolgo v prihodnost. Vrata osnovne šole se zapirajo, pred nami pa se odpirajo nova, v katera bomo verjetno vstopili malce prestrašeni, a vendar pripravljeni na nove spomine in izkušnje. Vsakega posameznika si bomo zapomnili po različnih lastnostih. Frida Zala Fabjančič nas je v generacijski pesmi predstavila skozi svoje oči. Vabljeni, da se sprehodite po njenih vrsticah!

Javorniški Rovt
(26. 10. 2017)

PESEM NAŠE GENERACIJE

To je naš deveti razred.

Teo zelo hitro govori,
medtem ko naša **Julija** nonstop se uči.
Vedno mislili smo, da **Simon** in **Iva** sošolca
na gimnaziji bosta postala,
a je Iva drug jezik izbrala.

Lino že celo telo od naporne odbojke boli
medtem ko **Maks** vsak dan v šolo zamudi.

Lara kmalu na živilski se bo učila,
medtem ko **Tisa** bo z bratom na Šubičko hodila.

Silvija do vseh vedno prijazna je,
medtem ko obe **Nini** skrbita za vse.

Ula ima za izobraževanje res visoke cilje
medtem ko **Lucija** lahko preteče milje.

Kazimir se zaradi animacij s prstom po tablici podi,
medtem ko **Sara** v zelo lepi hiši živi.

Tiana kozmetičarka bo postala kmalu,

Klara Eva se večinoma slika le v ogledalu.

Žiga Kitek kickboks trenira,

Kaja ni bila tista, ki si poklic dolgo časa izbira.

Domen Guna zelo daleč živi,

medtem ko se **Gal** vedno za nogometno žogo podi.

Javorniški Rovt
(25. 10. 2017)

Naša **Ana** vedno obljubo drži,

Lana Brina avtobus lovi.

Nik rokomet igra,

medtem ko **Jaka** vedno skrbi za vsakega.

Nejc Simonič vse nogometne tekme pogleda,

medtem ko je **Klarina** koža vedno rahlo bolj bleda.

Žiga Gorec ekonomijo se bo učil,

medtem ko se bo **Nejc Supančič** za avti podil.

Frida Zala v oblakih ima glavo,

medtem ko **Domen Novak** prepogosto misli na zabavo.

Eva Kočar bolj tihe je narave

medtem ko je **Eva Grmič** bistroumne glave.

Diana je včasih violino igrala,

naši **Vladi** je mama pravljice v ukrajinščini brala.

Gaja je poskusila vse sladolede,

razen tistega z okusom meda.

Naši **razredničarki** sta bili zlati,

velikokrat sta nas zavijali v vati.

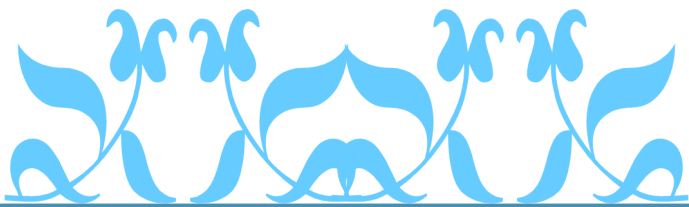
Zanima nas, kaj se bo zgodilo, ko prišli bomo v srednjo.

Upam, da z znanjem ne bomo izpadli bedno.

Frida Zala Fabjančič, 9. b

Češki Krumlov
(10. 10. 2019)

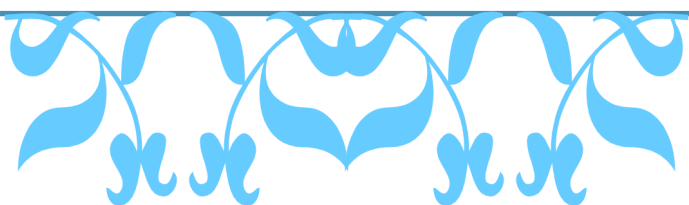
HUMORNI SPOMINI IN SPOMINČKI IZ OSNOVNOŠOLSКИH KLOPI

Spomini nas obdajajo celo življenje. Tako se tudi vsi spominjamo različnih trenutkov in zgodb iz naših zgodnjih osnovnošolskih let.

Od prvega do petega razreda si bomo zapomnili predvsem šole v naravi. To so bile za nas prave eno-tedenske dogodivščine, v katerih smo zelo uživali. To so bili prvi daljši odhodi od doma.

V obdobju od šestega do devetega razreda so nas zabavala vsa medsebojna druženja, prav tako pa tudi šole v naravi in vse ekskurzije ter kulturni, naravoslovniki, športni dnevi ... Prav te izkušnje so nas popeljale do povezanosti, kot jo danes čutimo med seboj.

Vse te spomine bomo delili z vami na naslednjih straneh.

Razbita omara

V četrtem razredu se je skupina fantov tepla. Pretep ni bil resen, ampak je bila le igra. Kar naenkrat se je slišal pok in vsi so utihnili. Fantje so se hitro kot blisk umaknili od omare in prestrašeno gledali, če je kdo poškodovan. Ko se je učiteljica vrnila in opazila razbito omaro, je postala rdeča kot paradižnik. Krivi so morali stati pred tablo in se opravičiti. Vsi pred tablo so komaj zadrževali smeh. Prestrašeni so bili zaradi groženj, a se je vse srečno končalo.

Klobučarji

V četrtem razredu smo šli v Pacug. Zadnji dan smo opravljali delfinčka. Bilo je oblačno in je vmes tudi deževalo. Morje je bilo razburkano in mi smo glede na razmere morali plavati med klobučarji. Bilo jih je toliko, da smo jim med plavanjem celo šteli. Najprej nas je bilo zelo strah, a so nam učitelji povedali, da nam klobučarji ne morejo škoditi. Potem smo občutili le še nelagodje.

Podivjane vezalke

Ko smo bili v sedmem razredu v šoli v naravi, so nam učiteljice zvezale skupaj vezalke od čevljev. Porabili smo vsaj 10 minut, da smo odvezali vse čevlje.

Snežni padec

V šestem razredu, ko smo bili na Kopah, so dve učenki in gospod Koželj sedeli na sedežnici. Ko so se približevali vrhu smučišča, so skupaj odsmučali naprej. Nina Ristić je varno začela smučati, medtem ko sta se Frida Zala in gospod Koželj zapela s smučmi in padlo. Gospod Koželj je bil videti, kot da bi omedlel, in Frida Zala je izjemno zaskrbelo zanj. Ko se je spet pobral in Frida Zala vprašala, če jo kaj boli, in odsmučal naprej, je le-kej odleglo. To je prigoda, ki je ne bo nihče pozabil. In Frida Zala se bo najverjetneje smejala še 10 let tej prigodi.

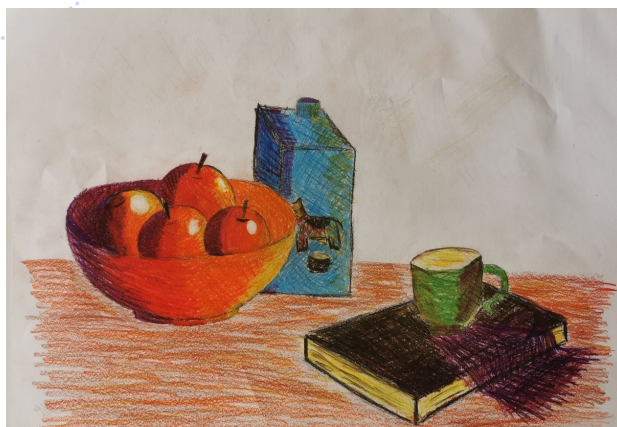

Lepilni trak reši vse težave, ali pač?

V 6.razredu smo bili v šoli v naravi na Kopah. Pripetil se nam je neprijeten dogodek. Ko smo smučali, so fantje šli na skakalnico in le en je pristal. Ostali so z glavo naprej obležali v snegu. Opazili smo, da se je enemu fantu zlomila smučka. Ko smo prišli nazaj v dom, smo jo poskušali zalepiti z lepilnim trakom. Seveda nam ni uspelo.

Eva Kočar, 9.a

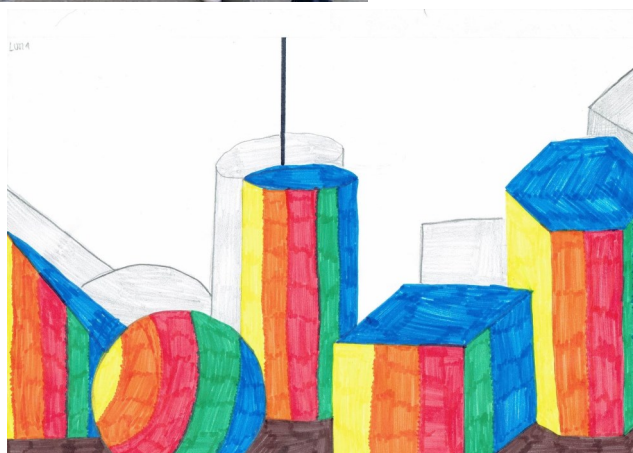
Maksimiljan Marušič, 9.a

NASA UMETNOST

Lucija Žuvela, 9. b

Silvija Ganič, 9. a

Marija Murenc, učiteljica LUM,
ilustracija pesmi Sssamota Eve Grmič, 9. a

SSSAMOTA

Sam samcat v sobici sedim,
se smilim sam sebi,
se sam sebi smejim.
S srečo sva se spopadla,
soncu sva se skrila,
sijoča srca strla,
samota sva si sporočila.
Spet sam slonim,
sam svoji senci sledim.
Stopam sam
s svetlobe stran.
Spletla sva si samotni spomin,
sedaj sva siroti svobodnih skupin.
Sramežljivo, s strahom stopava
slepo samotariva.

Domen Guna, 9. a

Frida Zala Fabjančič, 9. b

Po (haiku) jmo po generaciji

Anin haiku

Ko v šoli nas obišče,
iskrica v očeh
vsem nam pričara nasmeh.

Tisin haiku

Tiho v klopi sedi,
vendar pa v stiski
vedno ob strani stoji.

Iva Movrin, 9. b

Julijin haiku

Za vsako reč odgovor
rada ti pove.
Oh, le kaj bi mi brez nje?

Življenje

Življenje je le eno
že odkar se rodiš,
takrat življenje živiš.

Vsak dan se ti šteje
in to le do smrtne meje.

V življenju pustimo veliko dobrih sledi,
ki vodijo druge na pozitivne poti.

Življenje je potrebno izkoristiti,
slabe misli pa v kot stisniti.

Ana Grce, 9. b

Čas

Čas teče,
nikoli nič ne reče, vedno ga je premalo,
vedno upamo, da ga bo kaj ostalo.

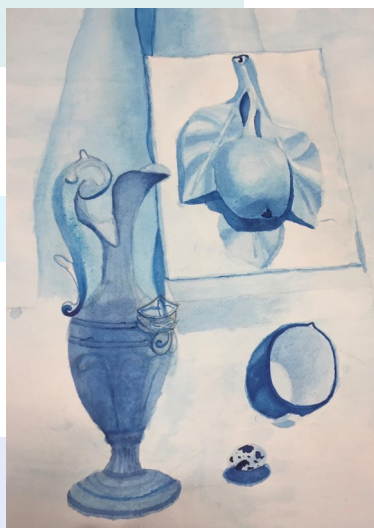
Časa se ne sme zapravljati za
žalostne stvari,
ker nam drugače čas na nitki visi,
v življenju moramo biti veseli,
tudi če nam drugi rečejo,
da smo presuhi ali predebeli.

Časa se nikoli ne da ustaviti,
kaj šele na polico postaviti,
čas kar sam nekam hiti,
velikokrat nas na cedilu pusti.

Čas ti dovoli, da se spreminjaš
leta in leta,
tudi če ni puberteta,
ampak če si vsak dan srečen,
lahko čas postane večer

Frida Zala Fabjančič, 9. b

Lara Đorđević, 9. a

Vlada Honcharova, 9. a

Življenje

Življenje je le eno,
a zato toliko bolj zapleteno.
Še ko se mi najbolj spi,
se mi v šolo mudi.

Res pravijo, življenje med prsti polzi,
a če šola bi bila malenkost kasneje,
jaz bi spal veliko trdneje,
to zdrav razum mi govori.

Zbudil bi se dobre volje,
življenje obrnilo bi se na bolje.

Maksimiljan Marušič, 9. a

Kazimir Plesničar, 9. b

Prijatelj

Prijatelj je tista oseba,
ki te počaka ne glede na kaj,
in ko si prehlajen,
ti ob mrzlem dnevu prinese čaj.

Kadar si s pravim prijateljem,
ti hitro mine čas,
ob njem ti je toplo,
tudi če je zunaj mraz.

Pravi prijatelj te sprejme ne glede
na to,
kakšen si,
in kadar se hudo zmotiš,

Lucija Žuvela, 9. b

Lana Brina Korbar, 9. b

Gaja Škraba Pislak, 9. a

Lucija Žuvela, 9. b

Pomagajmo svetu

Vsi skupaj pomagajmo svetu,
da bo vse v redu.

Vsi skupaj smo se zbrali,
da bomo smeti pregnali.

Onesnaženost smo zmagali,
ker smo sodelovali.

Če bomo pomagali svetu,
vse bo v najlepšem redu.

Silvija Ganić 9. b

Čaša tvoja je življenje tvoje

V petem razredu je naš razred dobil novo učenko iz Makedonije, ki ni tekoče govorila slovensko, zato se je bilo težje sporazumevati z njo. Nobeden se ni norčeval iz nje ali njene kulture. Cel razred jo je spodbujal, naj se čim hitreje nauči tekoče govoriti slovensko. V zelo kratkem času je dobila veliko prijateljev.

V sedmem razredu pa smo dobili brata dvojčka s Kosova. Na začetku sta se družila med seboj, ampak ker sta bila dobra nogometaša, smo se vedno več družili z njima, kar jima je bilo všeč. Mi smo se jima pomagali učiti slovensko, onadva pa sta nam povedala nekaj albanskih besed in tudi povedi. Vedno več smo se družili in kmalu smo postali prijatelji ...

Nik Pirnat, 9. a

Simon Košec 9. a

Iva Movrin, 9. b

Spoštovani učitelji, cenjene učiteljice!

Hvala.

Spoštovana ravnateljica gospa Irena Kodrič, iskreno se vam zahvaljujemo, da ste nas uspešno vodili skozi osnovno šolo. Vašo prijaznost je vedno spremljal konček strogosti, ki nas je obdržal na pravi poti. V spominu nam bo vedno ostalo naše pogosto opozorilo glede umivanja rok. Hvala za vse besede podpore in pomoč. Hvala tudi pomočniku ravnateljice gospodu Francu Renku, ki nam je vsako leto sestavil prijazne urnike in se potrpežljivo ukvarjal z vsemi problemi. Matematika nam tudi po njegovi zaslugi ni ostala neznanka.

Čeprav se je v času našega šolanja v osnovni šoli zamenjalo veliko učiteljev in učencev, smo vsi med seboj še vedno povezani in stojimo skupaj kot eno. Zdaj bomo sami odšli naprej v svet, a nam bodo v srcu vedno ostali spomini učiteljev in dogodivščin, ki so spremljali naše odraščanje. Veliko vlogo v našem potovanju so imele naše učiteljice, ki so z nami ostale skozi vse spore in muke.

Spoštovane učiteljice, ki ste nas poučevale na razredni stopnji!

Zahvaljujemo se vam prijetne spomine, za izjemen trud pri učenju najosnovnejših vsebin in predvsem vzgajanje. Naučile ste nas zelo veliko, saj ste nam ob vsaki težavi stale ob strani in nam pomagale, da se iz vsake napake nekaj naučimo. V naših spominih boste ostale večno, predvsem zaradi vaše prijaznosti in nesebičnosti. Po vaši zaslugi smo danes odrasli v dobre ljudi, za kar vam bomo večno hvaležni.

Spoštovana gospa Nataša Škorjanc Strnad, razredničarka 6-razreda v 6. in 7. razredu! Niste bili le učiteljica slovenščine, ampak naša skrbna, stroga mama. Vsaka ura slovenščine ni bila le ura učenja in nakladanja o slovnici ali prebiranja književnosti, temveč tudi ura polna življenjskih nasvetov. Za to se vam iskreno zahvaljujemo. Hvala tudi, da ste poslušali naša mnenja in hvala za spodbude in podporo pri izkazovanju naših talentov.

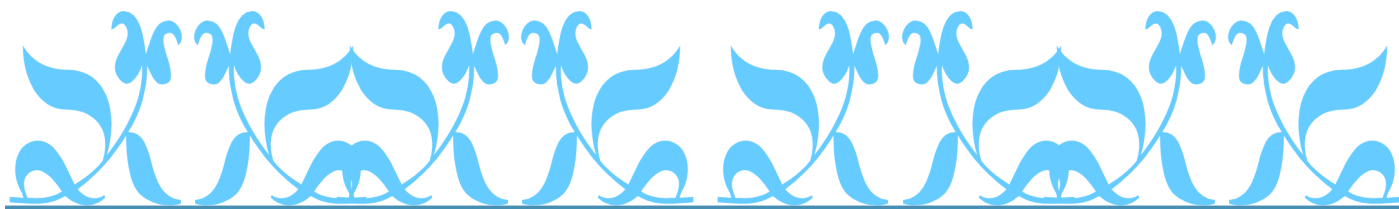
Spoštovana gospa Maja Ambrožič, hvala, da ste tako potrpežljivo prenašali divjanje naših hormonov. Verjamemo, da v kotičku svojega srca skrivate ljubezen do svojega drugega najljubšega razreda, ki je tudi na zadnji šolski dan v obliki solza privrela na dan. Hvala za vodenje, pomoč in prijazne besede.

Gospa Intihar je nadaljevala niz dobrih razredničark in nas vpeljala v zadnji leti osnovne šole s kepico sladoleda. Prav tako nas je zavestno speljala z zablojene poti, ki jo uberejo mnogi devetariji. Popostrila nam je naporno snov fizike in kemije in v nas prebudila raziskovalno žilico.

Spoštovana gospa Kristina Šturm, razredničarka v 8. in 9. razredu!

Vse naše težave ste poskušali razumeti in nas spodbujali ne glede na vse. Šolsko delo ste nam vedno čim bolj olajšali in skrbeli za sproščenost v razredu. Poleg tega ste z različnimi zanimivimi metodami popostrili ure geografije. No, zdaj pa končno vemo, kje svet stoji! Hvala vam!

Devetošolcem na pot

Drage devetošolke in devetošolci generacije 2011/12- 2019/20!

Občutek imam, kot bi včeraj sedeli v šolski jedilnici in nestrpno čakali, da spoznate svoji prvi učiteljci. Hitro sem spoznala, da ste zelo pisana generacija. Vsak s svojim talentom in kot skupina z veliko sočutja in topline. Spomladi 2012 ste zame naredili sliko. Ta večbarven, igriv šopek krasi steno v moji pisarni. Kadar sem zaskrbljena ali žalostna, me pogled na to sliko sprosti in navdihne z optimizmom. V skupini ste tudi odlični športniki, nekateri ste se preizkusili v lego programiranju, udeležili ste se Srečanja mladih raziskovalcev, vaši likovni izdelki potovali po Sloveniji in svetu. Sodelovali ste v skupini, ki je v jeseni poslikala naša dva šolska vhoda.

Vsak ima svoj talent ali celo več talentov. Razvijajte jih in presegajte sami sebe. Ne dovolite si, da vam pri osebni rasti, pri razvijanju talentov in pri učenju kdor koli prestriže peruti. Če ne boste zmogli prvič, poskusite drugič in tretjič ... Vztrajajte! Želim vam, da odgovorno uživata v mladosti in da se razvijeta v odgovorne in prijazne osebnosti v ponos staršem, vsem učiteljicam in učiteljem, ki so vas učili, in v ponos družbi!

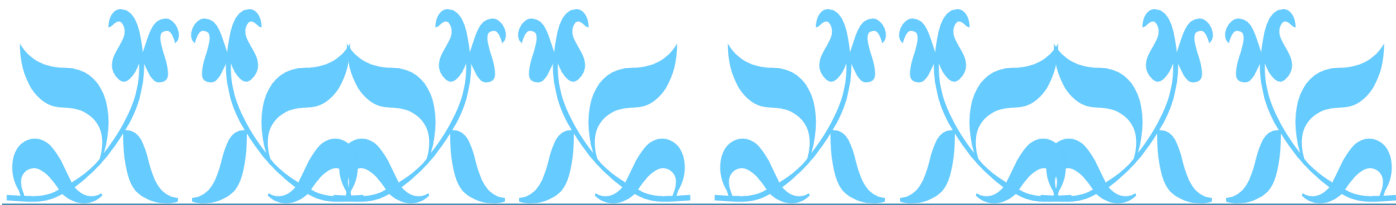
Hvala vam! Vaša slika – šopek rož me bo spominjala na vas in na trenutke, ki smo jih preživeli skupaj! Želim vam vse dobro v nadaljnjem življenju, lepo poletje in uspešen začetek šolanja v srednji šoli!

Spoštovani starši!

Zahvaljujem se vam za korektno in dobro sodelovanje. Želim vam, da svojim otrokom še naprej stojite ob strani, da bodo na poti odraščanja razvijali svoje talente, ob težavah pa, da jim boste stali ob strani. Vsem se zahvaljujem za sodelovanje in podporo!

Irena Kodrič

Znanje je zaklad, ki venomer spremlja svojega lastnika, pravi pregovor. Verjamem, da na novo pot odhajate z dobrim spremstvom. Raziskujte, preizkušajte, opazujte, ustvarjajte, spoznavajte in videli boste, kaj vse zmorete. Pogumno torej na vaši novi poti.

Franc Renko

Dragi devetošolci!

Ste ena zelo prijetna generacija učencev. Z vami mi je bilo res lepo. Tako v razredu, v muzeju, v telovadnici kot na avtobusu, v čolnu ali v drugi državi. Marsikaj smo skupaj doživeli, marsikaj se naučili, večkrat med poukom pa tudi s kake začrtane poti na stran zavili, ker je bilo z vami to mogoče. Na prelomnici, kjer ste sedaj, se vam odpirajo nove poti – stopajte pogumno, dovolite si sanjati in sanje tudi uresničiti. Verjamem, da vam bo uspelo. Srečno na vseh poteh!

Kristina Šturm

Dragi devetošolci, izjemo prijetno je bilo z vami tako pri pouku kot na ekskurzijah, dnevih dejavnosti in taborih. Ste prijetni, čuteči in ustvarjalni učenci. Sedaj za seboj zapirate osnovnošolska vrata, hkrati pa se vam odpira cela vrsta različnih vrat in odpirajte jih korajžno ter optimistično.

Predvsem pa vam želim lepe in dogodivščin polne počitnice.

Nataša Pozderek Intihar

Dragi devetošolci!

Živite to, kar je v svojih verzih zapisal Tone Pavček:

Vsak človek je zase svet,
čuden, svetel in lep
kot zvezda na nebu ...

Nataša Škorjanc Strnad

Želim vam, da ostanete zvesti sebi, se vedno trudite po svojih najboljših močeh in življenje vam bo samo povrnilo vse dobro.

Andrejka Kovač

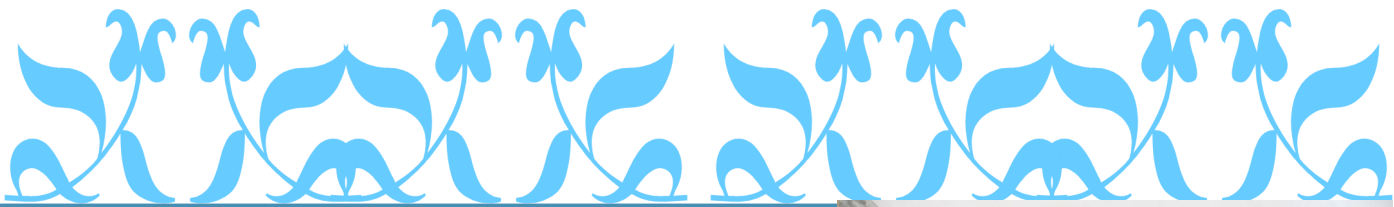
Zelo vas bom pogrešala, saj ste bili likovno izredno dejavna in uspešna generacija. Veselim se napredka, ki ste ga na tem področju dosegli in ste v ustvarjanju vztrajali do konca. Želim vam, da bi imeli še naprej živo to iskrico v srcu, da ste zvesti sami sebi in v pozitivni naravnosti.

Marija Murenc

Zaupajte vase, bodite vztrajni, pogumni in drzni. Z lahkimi in veselimi koraki se podajte na pot, polno priložnosti in nepozabnih doživetij.

Zorka Herman

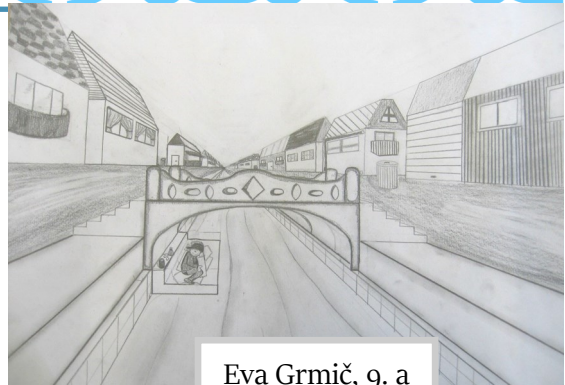

Slovenski pisatelj Ivan Sivec je zapisal: »Življenje je potovanje, na katerem si vsakdo skuša uresničiti svoje sanje.«

Uresničujte svoje sanje, četudi se bodo tekom življenja spreminjale. Te spremembe pa naj vas ne dobijo nepripravljene, da boste bili srečni na tej poti. Srečno in uspešno.

Marjeta Škarja

Eva Grmič, 9. a

Dragi devetošolci! V svetu nenehnega hitenja vam želim: »Več časa za sanje, za ždenje, cartanje, za urice polne prijetne bližine in tihe trenutke za samost in branje,« kot pravi Feri Lainšček.

Katja Zver

Nikoli ni prepozno, da postaneš to, kar bi lahko bil. Vse dobro na nadaljnji poti!

Dragana Jurić

Dragi devetošolci, z vami sem bila le dobro polovico šolskega leta, kar je kaplja v morje vaše devetletke, zame pa je bilo to povsem dovolj časa, da sem vas vzela za svoje. Želim vam lepa, dogodivščin polna in uspešna srednješolska leta ter vse dobro na vaši nadaljnji življenjski poti. Srečno!

Vesna Rogl

Dragi moji 9. a!

V osmih letih našega poznanstva ste prešli iz navihancev v naporene najstnike, a nekaj vam je ostalo — tiste iskricke v očeh, ki so pustile svoj pečat in zaradi katerih mi boste vedno ostali ljubi. Tudi v obdobju, ko niste imeli niti kančka delovne vneme, je bilo delo z vami vedno sproščeno in polno smeha. Ko sem že skoraj obupala, ste me vedno presenetili in dokazali, česa vse ste sposobni. Naj v prihodnje ta vaša sposobnost premaga nezanimanje in naj vas popelje neskončno daleč.

"If you can dream it, you can do it!" (E. Ferrari)

Lea Kofler

Predragi 9. razred!

Verjamem, da matematike ne boste preveč pogrešali, pa vendar vam polagam na srce eno matematično misel: Edina stvar, ki se z deljenjem večja, je sreča.

Barbara Pajk

Konec je še zadnjega šolskega leta, ko ste dobili še več elana, poleta, da boste izpolnili vse obljube, ki ste si jih zadali in so vam ljube. Spoznavajte, poslušajte, bodite odprtega srca. In kar je najpomembnejše, učite se. To vsak najboljše zna.

Anja Peternel

Misli ob slovesu

Želim, da bo vse v redu s temi generacijami, ki prihajajo in da se bodo naučile veliko tako kot jaz.

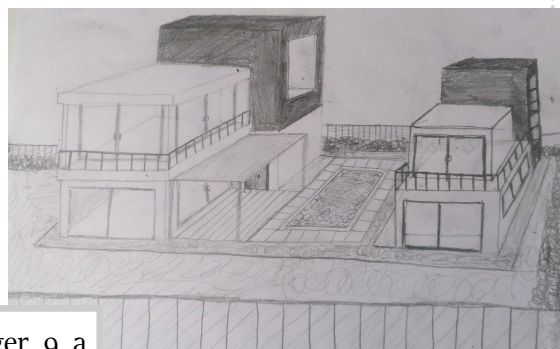
Vsem sošolcem želim, da bi bili v življenju uspešni in da bi dosegli svoje cilje.

9-letka me je naučila kako biti potrpežljiva do drugih.

Osnovno šolo sem si zapomnila kot odskočno desko v življenju.

Upam, da bomo po koncu OŠ vsi srečno živeli do svojih dni.

Osnovnošolsko izobraževanje mi je podalo veliko splošne razgledanosti.

Klara Schweiger, 9. a

Osnovno šolo si bom zapomnila kot obdobje, v katerem sem se veliko naučila.

Moj cilj v življenju je, da bom ljudem veliko pomagala in OŠ mi je pri tem zelo pomagala.

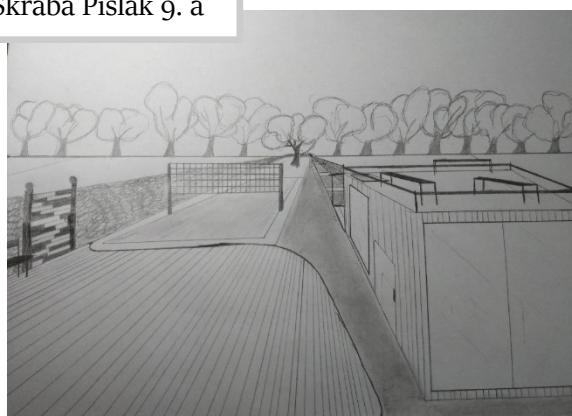
Vse lepe trenutke, ki smo jih skupaj preživeli, si želim, da se jih bomo spominjali in se jim nasmejali.

Sošolce si bom zapomnila v svetli luči in jih nikoli ne bom pozabila.

Kazimir Plesničar, 9. b

Upam, da si bodo naslednji učenci osnovno šolo zapomnili kot zabavno izkušnjo.

Mlajšim generacijam bi svetoval, naj naprej pridno delajo in ubogajo učitelje.

